

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4359/2539

บริษัท อุตสาหกรรมไทยมอเตอร์ จำกัด โจทก์ นาย สงกรานต์ พงษ์วิทย์ภานุผู้ร้อง นาย วิมล ถาวรขจรศิริ กับพวก ผู้คัดค้าน ห้างหุ้นส่วนจำกัด เสงี่ยมหนึ่งสองท่าเรือบริการ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ดินทั้งสามรายการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ขายทอดตลาดไปนั้นเป็นของจำเลยที่สอง แต่ผู้เดียวแม้ผู้ร้องและจำเลยที่สองเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันก็เป็นเรื่องและผู้ร้องและจำเลยที่สองต่างต้องผูกพันที่ต้องชำระหนี้แก่โจทก์ในคดีนั้นซึ่งโจทก์มีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้จากจำเลยคนใดคนหนึ่งทั้งหมดโดยสิ้นเชิงได้การบังคับเอาแก่ทรัพย์สินของจำเลยคนใดคนหนึ่งจึงไม่เกี่ยวข้องแก่ลูกหนี้คนอื่นที่มีได้ถูกบังคับคดีด้วยการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่2ไปในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่2เพื่อแบ่งเฉลี่ยให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีนี้จึงไม่ทำให้ผู้ร้องซึ่งอยู่ในฐานะลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่2ได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่2ผู้ร้องไม่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ.2483มาตรา146

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสามล้มละลายศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ล้มละลาย ชั้นรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้โอนทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ที่เจ้าพนักงานบังคับคดียึดไว้ในคดีหมายเลขแดงที่12250/2521 ของศาลแพ่ง เข้ามาไว้ในคดีนี้ ครั้นวันที่24 ธันวาคม 2535 ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ซึ่งได้โอนการยึดมาไว้ในคดีนี้ไปรวม 3 รายการผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกของจำเลยที่ 3 และเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ 3 ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 205/2526 ของศาลชั้นต้น โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นลูกหนี้ร่วมด้วย และในคดีหมายเลขแดงที่ 12250/2521 ของศาลแพ่งและจำเลยที่ 2 กับผู้ร้องยังค้ำประกันหนี้สินร่วมกันต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าหนี้อีกรายหนึ่ง โดยจำนองที่ดินจำนวน6 แปลง เป็นประกัน หากทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ได้ขายทอดตลาดและชำระหนี้ครบถ้วน ผู้ร้องก็ไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ที่ดินทั้งสามรายการยังมีราคาซื้อขายในท้องตลาดสูงกว่าราคาที่ขายไปมาก การขายทอดตลาดจึงไม่ชอบ ขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ 1ถึงที่ 7 ได้ซื้อที่ดินจากการขายทอดตลาดในราคาสูงกว่าราคาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีประเมินไว้ ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอให้เพิกถอนการขายเพราะทรัพย์สินที่ขายเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ 2ผู้ร้องมิใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วม และไม่ได้ถูกฟ้องในคดีนี้ผู้ร้องมิใช่ผู้มีส่วนได้เสียคำร้องของผู้ร้องมิได้กล่าวอ้างว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายและระเบียบจึงไม่มีเหตุที่จะให้ยกเลิกการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ขอให้ยกคำร้องผู้คัดค้านที่ 8 ยื่นคำคัดค้านว่า การขายทอดตลาดที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ 8 ซึ่งให้ราคาสูงสุดเป็นไปโดยชอบแล้ว ก่อนการขายทอดตลาด เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ประกาศแจ้งวันกำหนดนัดขายทอดตลาดให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้ร้องไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดไม่

มีอำนาจยื่นคำร้อง ขอให้ยกคำร้องผู้คัดค้านที่ 9 ยื่นคำคัดค้านว่า ที่ดินที่ขายทอดตลาดเป็น ทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 มิใช่ของผู้ร้อง และผู้ร้องก็มิได้ถูกฟ้องร้องบังคับให้ชำระหนี้ ผู้ร้องเป็น บุคคลภายนอกคดีไม่ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย การขายทอดตลาดได้กระทำไปโดยชอบผู้ร้องก็มิได้ กล่าวอ้างหรือแสดงให้แน่ชัดว่าเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่มิชอบหรือไม่สุจริตเป็นอย่างไร จึงไม่มีเหตุ ที่จะร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดได้ ขอให้ยกคำร้องศาลชั้นต้น ใต้สวน แล้ว มี คำสั่ง ยก คำร้องผู้ร้อง อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 พิพากษายืนผู้ร้อง ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาข้อแรกของผู้ร้องว่า ผู้ร้องได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของ ผู้คัดค้านที่ 9 ที่ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 8 หรือไม่ เห็น ว่าที่ดินทั้งสามรายการที่ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดไปนั้น เป็นของจำเลยที่ 2 แต่เพียงผู้เดียว ถึงแม้ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นลูกหนี้ร่วมตามคำพิพากษาซึ่งต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามคดี หมายเลขแดงที่ 12250/2521 ของศาลแพ่ง และคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 205/2526 ของ ศาลชั้นต้นก็ตาม ก็เป็นเรื่องที่ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ต่างต้องผูกพันที่ต้องชำระหนี้แก่โจทก์ในคดีนั้น ซึ่งโจทก์มีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้จากจำเลยคนใดคนหนึ่งทั้งหมดโดยสิ้นเชิงได้ ดังนั้น การบังคับเอา แก่ทรัพย์สินของจำเลยคนใดคนหนึ่งจึงไม่เกี่ยวข้องแก่ลูกหนี้คนอื่นที่มีได้ถูกบังคับคดีด้วย เหตุนี้ การที่ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ไปในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 เพื่อแบ่งเฉลี่ยให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีนี้ จึงไม่ทำให้ผู้ร้องซึ่งอยู่ในฐานะลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 2 ต้องได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านที่ 9 ที่ได้ขายทอดตลาดที่ดิน ของจำเลยที่ 2 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 8 ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อ ศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146 ได้"พิพากษายืน

องค์คณะ

บรรเทิง มุลพรม · สมาน เวทวินิจ · ไพโรจน์ คำอ่อน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4359/2539>